

**Wyjaśnienie dotyczące warunków dotrzymania wielkości dopuszczalnych emisji
obowiązujących w okresach derogacji przewidzianych w Dyrektywie 2010/75/UE ws emisji
przemysłowych (IED).**

Warunki zastosowania mechanizmów derogacyjnych, o których mowa w art. 32, 33 i 35 dyrektywy IED, są określone w art. 146a-146i dodanych do ustawy – Prawo ochrony środowiska ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1101). Spełnienie tych warunków w odniesieniu do danego źródła spalania paliw skutkuje objęciem źródła określoną derogacją. Istotą każdej z derogacji jest to, że w okresie jej trwania do danego źródła nie mają zastosowania wymagania emisyjne wynikające z części 1 załącznika V do dyrektywy IED. Zgodnie z dyrektywą, do takiego źródła należy stosować – w drodze odstępstwa – „dopuszczalne wielkości emisji dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłu określone w pozwoleniu dla obiektu energetycznego spalania mającym zastosowanie w dniu 31 grudnia 2015 r., w szczególności zgodne z wymogami dyrektyw 2001/80/WE i 2008/1/WE”. Odpowiednie przepisy polskie stanowią natomiast, że do źródła spełniającego warunki derogacji w okresie derogacji mają zastosowanie „wielkości dopuszczalnej emisji tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, wielkości dopuszczalnej emisji pyłu i wielkości dopuszczalnej emisji dwutlenku siarki lub stopnie odsiarczania, które zostały określone w pozwoleniu zintegrowanym jako obowiązujące w dniu 31 grudnia 2015 r.”. Jest to wymóg zgodny z dyrektywą IED, ponieważ obowiązujące w dniu 31 grudnia 2015 r. wielkości dopuszczalnych emisji substancji powinny być określone w pozwoleniu zintegrowanych dla każdego dużego źródła spalania paliw przy uwzględnieniu postanowień dyrektyw 2001/80/WE i 2008/1/WE.

Odnosząc się do warunków, które powinny być stosowane dla sprawdzenia dotrzymania obowiązujących w okresach derogacji wielkości dopuszczalnych emisji substancji (ustalonych w pozwoleniu), należy zatem szukać, kierując się zasadami wykładni przepisów. Należy przy tym uwzględnić, że wg dyrektywy IED postanowienia części 4 jej załącznika V, w której są określone warunki do oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji (jako średnie miesięczne, dobowe i godzinne), dotyczą oceny dopuszczalnych wielkości emisji określonych w częściach 1 i 2 tego załącznika, a więc wielkości, które dla źródeł istniejących należy stosować od dnia 1 stycznia 2016 r. Z istoty samych derogacji te wielkości nie mają zastosowania do źródeł istniejących objętych derogacjami. Skoro w okresach derogacji obowiązywać mają wielkości dopuszczalnej emisji zgodne m.in. z dyrektywą 2001/80/WE (tj. wielkości ustalone z uwzględnieniem standardów emisyjnych, które na mocy cytowanego wcześniej rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów będą obowiązywać do dnia 31 grudnia 2015 r.), to nie należy stosować do nich warunków oceny zgodności wynikających z dyrektywy IED, a więc warunków, które w tym rozporządzeniu są określone dla okresu od dnia 1 stycznia 2016 r. Opierając się zatem na wykładni celowościowej, należy uznać za uprawnione stwierdzenie, że na potrzeby oceny dotrzymania określonych w pozwoleniu wielkości dopuszczalnych emisji dla źródeł spalania paliw objętych derogacjami stosować należy zasady dotychczasowe, tj. kontynuować warunki uznawania wielkości dopuszczalnych emisji za dotrzymane mające odniesienie do tych źródeł w dniu 31 grudnia 2015 r. Dotyczy to nie tylko

uwzględnianych według dotychczasowych zasad czasów uśredniania emisji (w przypadku pomiarów ciągłych), ale także wagi przy liczeniu średniej ważonej.

Kwestia ta może być na wniosek prowadzącego instalację uregulowana w pozwoleniu zintegrowanym. Ponieważ fakt korzystania z jednej z derogacji, o których mowa w art. 146a-146c ustawy – Poś, wymagać będzie zmiany pozwolenia zintegrowanego w celu m.in. określenia odpowiednich wielkości dopuszczalnych emisji obowiązujących dane źródło spalania paliw w okresie derogacji i po zakończeniu tego okresu, organ ochrony środowiska może w pozwoleniu – w części dotyczącej wielkości dopuszczalnych emisji lub w uzasadnieniu – zaznaczyć np. że w przypadku ciągłych pomiarów emisji nie są to wielkości, które muszą być bezwzględnie dotrzymywane w każdej chwili eksploatacji źródła i że ich dotrzymywanie należy sprawdzać na warunkach stosowanych do dnia 31 grudnia 2015 r.

Przekazując powyższe stanowisko informuję, że jest ono wyłącznie opinią i nie może być traktowane jako wiążąca wykładnia przepisów.